13/03/2020

Μητροπολίτης Βεροίας: “Να ζη-τούμε το έλεος του Θεού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 13 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής και Αγίου Χαραλάμπους Κυδωνέας.

“Η δυσκολία που προκάλεσε το τε-λευταίο διάστημα η επιδημία του κορο-ναιού σε όλους μας μας δίδει άλλη μία ευκαιρία να κατανοήσουμε ποσο πρόσκαιρη είναι η ζωή μας και πόσο αναγκαίο είναι να φρο-ντίσουμε για τη σωτηρία μας, να αγωνιζόμεθα περισσότερο, να προ-σευχόμεθα περισσότερο και να ζη-τούμε το έλεος του Θεού”, αναφέρει, μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

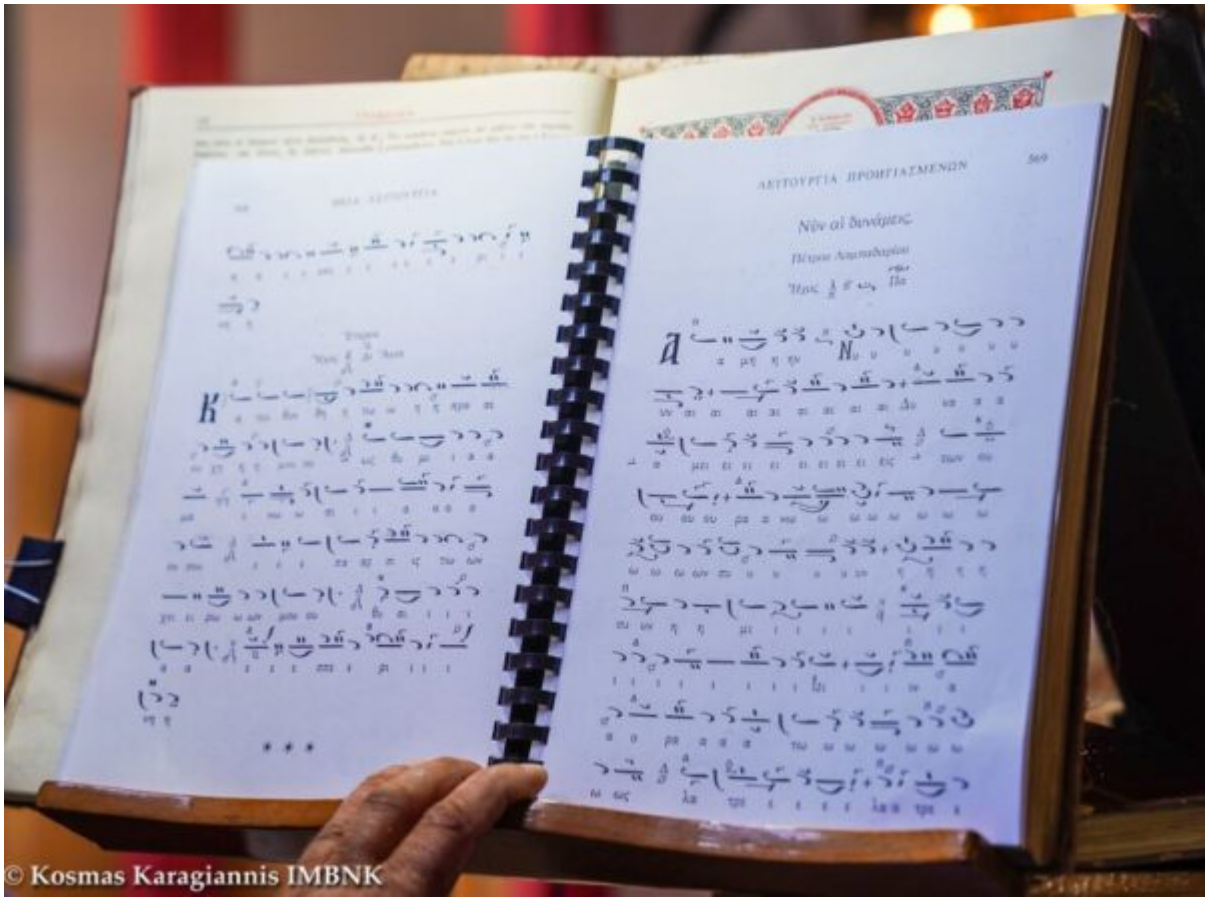

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρία».

Πλησιάζουμε ἤδη πρός τό τέλος τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τό στιχηρό ἰδιόμελο πού ἀκούσαμε σήμερα μᾶς ὑπενθυμίζει τόν λόγο τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, μέ τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μᾶς κάλεσε τήν Κυριακή τῆς Τυ-ρινῆς νά εἰσέλθουμε στό στάδιο τῶν ἀρετῶν καί νά ἀποδυθοῦμε στόν ἀγώνα τῆς νηστείας καί τῆς με--τανοίας, στόν ἀγώνα τῆς προε-τοι-μασίας γιά τή μεγάλη ἑορτή τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυ--ρίου μας.

Καί ἐπειδή ὅλοι κινδυνεύουμε νά ξεχαστοῦμε καί νά ἀδρανήσουμε σέ αὐτόν τόν ἀγώνα ἤ νά πέσουμε στήν παγίδα τοῦ πονηροῦ πού μᾶς ψιθυρίζει ὅτι ἔχουμε ἀκόμη πολύ χρόνο μπροστά μας καί δέν χρει-ά-ζεται νά βιαζόμαστε, ἤ ἀκόμη νά ἔχουμε κουρασθεῖ ἤ ἀπογοητευθεῖ ἀπό τήν προσπάθειά μας καί νά μήν ἔχουμε τήν ἀρχική διάθεση, ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ὑπενθυμίζει σή--μερα ὅτι δέν ὑπάρχουν περιθώ-ρια ἀδρανείας ἤ καθυστερήσεως, δέν ὑπάρχουν περιθώρια νά ποῦμε ὅτι μποροῦμε νά ἀναβάλουμε τήν προσπάθεια γιά αὔριο ἤ γιά μεθαύ-ριο καί ὅτι σήμερα μποροῦμε νά

πα--ραβοῦμε τή μία ἤ τήν ἄλλη ἐν-το-λή τοῦ Κυρίου μας, νά ἀναβάλουμε τή συμμετοχή μας στίς λει-τουρ-γι-κές εὐκαιρίες καί στά ἱερά μυ-στή-ρια πού θέτει στή διάθεσή μας ἡ Ἐκ-κλησία γιά νά μᾶς ἐνισχύσει πνευ-ματικά καί νά μᾶς στηρίξει στόν ἀγώνα μας.

Μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι «νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέ-ρα σωτη-ρί-ας», ὅτι τώρα, δη-λα-δ-ή, σήμερα, εἶ-ναι ἡ κατάλ-λη-λη εὐ-καιρία πού μᾶς προσφέρει ὁ Θεός γιά νά με-τα-νοή-σουμε, σήμε-ρα εἶ-ναι ἡ ἡμέρα πού μποροῦμε νά κερ-δίσουμε τή σω-τηρία μας.

Εἶναι ὅμως δυνατόν ὁ Θεός νά μᾶς δίδει μόνο μία εὐκαιρία, μόνο μία ἡμέρα σωτηρίας; Γιατί, ἄν συμ---βαίνει αὐτό, τότε ποῦ εἶναι ἡ φι-λανθρωπία καί ἡ μακροθυμία του;

Ὁ Θεός εἶναι ἀ-σφα--λῶς καί φι-λάν-θρωπος καί μα-κρόθυμος, καί μᾶς δίδει ὄχι μό-νο μία ἀλλά ἄπει-ρες εὐκαιρίες γιά νά σωθοῦμε καί μᾶς καταδιώκει, ὅπως γράφει ὁ ψαλμωδός Δαβίδ, μέ τό ἔλεός του ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας.

Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι ἐμεῖς μποροῦμε νά ἀδρανοῦμε καί νά ἀδιαφοροῦμε γιά τή σωτηρία μας, θεωρώντας ὅτι ὁ Θεός θά μᾶς σώ-σει οὕτως ἤ ἄλλως, γιατί δέν γνω-ρί-ζουμε τί θά συμβεῖ στή ζωή μας, δέν ξέρουμε οὔτε τί εὐκαιρίες θά ἔχουμε, οὔτε ἐάν ὁ Θεός θά ἀνε-χθεῖ τήν ἀδιαφορία μας καί θά μᾶς χαρίσει ἐν τέλει τή σωτηρία.

Δέν ἔχουμε δικαίωμα νά κάνουμε κα-τά--χρηση τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ, διότι ἡ μακροθυμία του ση-μαίνει ὅτι μᾶς συγχωρεῖ, ὅταν ἐ-μεῖς προσπαθοῦμε, ὅταν βλέπει τή διάθεσή μας καί κατανοεῖ τήν ἀδυ---ναμία μας πού μᾶς ὁδηγεῖ καί πάλι στήν πτώση καί στήν ἁμαρ-τία.

Ὁ Θεός εἶναι μακρόθυμος, ὅταν ἐμεῖς φροντίζουμε νά ἀξιο-ποι-οῦμε τίς εὐκαιρίες πού ἡ ἀγάπη του μᾶς χαρίζει, ἔστω καί ἐάν ἀπο-τυγχά-νουμε τοῦ στόχου μας, καί τότε μᾶς δίδει νέες εὐκαιρίες.

Ἐάν ὅμως ἐμεῖς ἀδιαφοροῦμε συ-στη-ματικά καί δέν ἐκμεταλλευό-μα--σθε τίς εὐκαιρίες τῆς μετανοίας καί τῆς σωτηρίας πού μᾶς προσ-φέ-ρει ὁ Θεός, καί αὐτές εἶναι ὅλες οἱ πνευματικές εὐκαιρίες πού θέτει στή διάθεσή μας ἡ Ἐκκλησία μας, μέ τίς ἱερές Ἀκολουθίες καί τά ἱε-ρά μυστήριά της, μέ τίς πνευ-μα-τι-κές ὁμιλίες, μέ τή νηστεία καί τίς εὐκαιρίες τῆς προσευχῆς καί τῆς μετανοίας πού μᾶς δίδει, ἀλλά καί μέ τίς εὐκαιρίες πού προσφέρει ὁ Θεός στόν καθένα μας ξεχω-ρι-στά μέ διάφορους τρόπους, τότε εἶναι σάν νά τοῦ λέμε ὅτι ἐμεῖς δέν θέ-λουμε νά σωθοῦμε, δέν θέλουμε τή σωτηρία πού μᾶς προσφέρει, ἀλλά θέ--λουμε νά ζήσουμε τή ζωή μας ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε. Κανείς ὅμως ἀπό ἐμᾶς δέν γνω-ρίζει πόσο χρόνο ζωῆς ἔχει ἀ-κόμη, καί ἐάν θά μπορέσει νά ἀξιο-ποιή-σει μελλοντικές εὐκαι-ρί-ες ἤ δέν θά μπορέσει καί θά στε-ρηθεῖ ἀπό τήν ἀμέλειά του καί τήν ἀδια-φο-ρία του τή σωτηρία του.

Γι᾽ αὐτό ἄς ἀκού-σουμε τήν ἐπι-σήμανση τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου καί ἄς δραστη-ριο--ποιη-θοῦμε στή με-τάνοια καί στόν πνευματικό ἀγώνα, χρησιμο-ποιώ-ντας ὅλα τά μέσα καί ἀξιο-ποιώ-ντας ὅλες τίς εὐκαιρίες γιά νά μήν χάσουμε τή μεγαλύτερη εὐκαιρία τῆς ζωῆς μας, ὄχι μόνο τήν εὐ-καιρία νά ζήσουμε τή βα-σι-λεία τοῦ Θεοῦ ἐδῶ στή γῆ, ἀλλά κυρίως νά μήν μεί-νουμε ἐκτός τοῦ Νυμφῶ-νος τοῦ Χριστοῦ, νά μήν βρεθοῦμε ἐκτός τῆς αἰωνίου βα-σι-λείας του καί ἀκούσουμε κατά τήν ἡμέ-ρα τῆς κρίσεως τό «οὐκ οἶδα ὑμᾶς».

«Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρας σωτηρίας» εἶναι καί γιά μᾶς ἡ σημερινή ἡμέρα. Ἄς μήν τήν ἀφήσουμε νά φύγει, χω-ρίς νά κά-νουμε κάτι γιά τή σω-τη-ρία, χωρίς νά προσπαθήσου-με νά πλησιάσου-με ἕνα βῆμα πιό κοντά της, ζη-τώντας τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καί ἄς τό κάνουμε αὐτό ὄχι μόνο σήμερα ἀλλά κάθε ἡμέρα μέ τήν πίστη καί τή βεβαιότητα ὅτι ὁ Θε-ός θά ἐπι-σκεφθεῖ τήν ψυχή μας καί μᾶς χαρίσει τήν ἄφεση καί τή σωτηρία μας.

Ἡ δυσκολία πού προκάλεσε τό τε-λευταῖο διάστημα ἡ ἐπιδημία τοῦ κορο-ναϊοῦ σέ ὅλους μας μᾶς δίδει ἄλλη μία εὐκαιρία νά κατανοήσουμε πό-σο πρόσκαιρη εἶναι ἡ ζωή μας καί πόσο ἀναγκαῖο εἶναι νά φρο-ντίσουμε γιά τή σωτηρία μας, νά

ἀγωνιζόμεθα περισσότερο, νά προ-σευχόμεθα περισσότερο καί νά ζη-τοῦμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Συγχρόνως ὅμως θά πρέπει νά τηροῦμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως τίς ὁδη-γίες τῆς πολιτείας καί τῶν εἰ-δι-κῶν σχετικά μέ τήν ὑγιεινή καί τή σχολαστική καθαριότητα, πού ὀφεί-λουμε, πλύνοντας σχολα-στι-κά τά χέρια μας, γιά νά προστα-τευ-θοῦμε καί ἐμεῖς καί νά προστα-τεύ-σουμε καί τούς ἀδελφούς μας, ἀλλά καί νά ἐμποδίσουμε τή διάδοση τοῦ ἰοῦ καί τίς συνέπειές της.

Ἔχουμε σοβαρή εὐθύνη καί ὑπο-χρέ-ωση νά μήν ἐκθέτουμε οὔτε τόν ἑαυτό μας οὔτε τούς ἄλλους γύ-ρω μας στήν ἐπιδημία. Γι᾽ αὐτό καί θά πρέπει νά προσέχουμε, καί περισσότερο οἱ μεγαλύτεροι στήν ἡλικία καί οἱ εὐπαθεῖς ὁμάδες, νά παραμένουμε στό σπίτι γιά λόγους ἀσφαλείας, καί κυρίως ὅταν ἐμ-φα-νί-ζουμε κάποια ἀπό τά συμ-πτώ-μα-τα τῆς ἀσθενείας.

Δέν θά πρέπει βέβαια νά φοβού-με-θα ἤ νά ἀμφιβάλλουμε γιά τή θεία Κοινωνία, ἡ ὁποία εἶναι Σῶ-μα καί Αἷμα Χριστοῦ, εἶναι «φάρ-μακο ἀθανασίας», ἀλλά δέν εἶναι ὑποχρεωτική γιά ὅσους ἔχουν ὁποιοδήποτε φόβο.

Ἄς προσέχουμε καί ἄς προσευχό-μα-στε στόν Θεό, ἀλλά καί ἄς ἀξι-ο-ποιοῦμε καί αὐτή τήν εὐκαι-ρία πνευματικά, ὥστε νά προετοι-μα-σθοῦ-με κατάλληλα γιά νά ἑορ-τά-σουμε μέ χαρά καί προπάντων ἐν ὑγείᾳ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.